

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๓๐/๒๕๕๕

วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ โดยมีข้อเท็จจริงตามประเด็นของคำร้อง สรุปได้ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๕.๐๐ - ๒๑.๐๐ นาฬิกา ณ ตึกรัฐสภา วาระเรื่องด่วนที่ ๒๘ - ๓๐ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความปรองดองแห่งชาติ พ.ศ. ปราบกฏข้อเท็จจริงเป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน ๓ คน คือ นายกุลเดช พัวพัฒนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี และนายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี ได้ขึ้นไปบนบัลลังก์ของประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีนายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ทำหน้าที่ประธานที่ประชุม โดยนายอภิชาติ ฯ ได้เชิญให้นายสมศักดิ์ ฯ ลงจากบัลลังก์ประธานสภาผู้แทนราษฎร และดึงแขนนายสมศักดิ์ ฯ อย่างแรง และต่อมานางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสงคราม ได้ขึ้นไปลากเก้าอี้ประธานสภาผู้แทนราษฎรลงจากบัลลังก์ การกระทำของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่ขึ้นไปขัดขวางการทำหน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยต่อมาหัวหน้าพรรค

- ๒ -

พระราชบัญญัติได้แถลงข่าวในลักษณะยอมรับผลการกระทำดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นเข้าใจได้ว่าพรรค
ประชาธิปัตย์ โดยหัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคอาจ
ร่วมกันเตรียมการและกระทำการทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อคัดค้าน ชัดขวาง หรือสกัดกั้นการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรตามระเบียบวาระดังกล่าว โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ข้อบังคับการ
ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์เอง กรณีการกระทำดังกล่าวจึงอาจเข้า
ลักษณะการใช้สิทธิและเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข ในส่วนของอำนาจอธิปไตยทางรัฐสภาตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘
วรรคหนึ่ง หรือไม่

ประเด็นที่สอง นายชัช ชลวร ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ
เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และพ้นจากตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญด้วยการลาออกตั้งแต่วันที่
๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ และโดยที่นายชัช ชลวร ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นประธาน
ศาลรัฐธรรมนูญเพียงตำแหน่งเดียว หากได้มีการโปรดเกล้าฯ ให้เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญด้วย
แต่อย่างใด การที่คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจะมีมติแต่งตั้งให้นายชัช ชลวร เป็นตุลาการ
ศาลรัฐธรรมนูญ โดยอ้างว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญนั้น ย่อมกระทำมิได้ เนื่องจากขัดต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๐๘ วรรคหนึ่ง และอาจเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๕ และการที่
คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญยอมให้นายชัช ชลวร ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานในการประชุมเมื่อวันที่
๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยที่คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้ง ๕ คน มีมติเลือกนายสันต์ สร้อยพิสุทธิ์
เป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ นั้น การดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญของนายสันต์
สร้อยพิสุทธิ์ จึงมีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคสี่ ประกอบมาตรา ๒๐๔
วรรคสาม

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ ยกเว้นนายชัช ชลวร และนายสันต์ สร้อยพิสุทธิ์
ได้ร่วมกันพิจารณาว่า การดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญของนายชัช ชลวร และการดำรง
ตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญของนายสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่ และให้
ดำเนินการไต่สวนกรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ชัดเจนการทำหน้าที่ของ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งมีคำสั่งให้พรรคประชาธิปัตย์และสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่เป็น

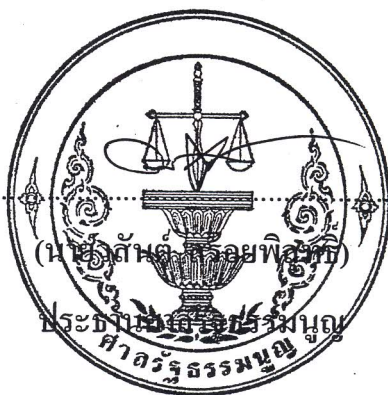
- ๓ -

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เลิกกระทำการที่เป็นการขัดขวางการทำหน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎร และดำเนินการยุบพรรคประชาธิปัตย์ พร้อมทั้งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ และกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์เป็นระยะเวลาห้าปี

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีการกระทำของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ ที่ได้ขัดขวางการทำหน้าที่ของประธานสภาผู้แทนราษฎรในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ รวมทั้งการกระทำที่เกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญของนายชัช ชลวร และการดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญของนายสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ตามคำร้องที่ขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย นั้น ไม่มีมูลกรณีที่จะเป็นการกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือกระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครอง ประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด คำร้องของผู้ร้องจึงไม่ ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๓๓/๒๕๕๕)

(นายจรูญ อินทจาร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)

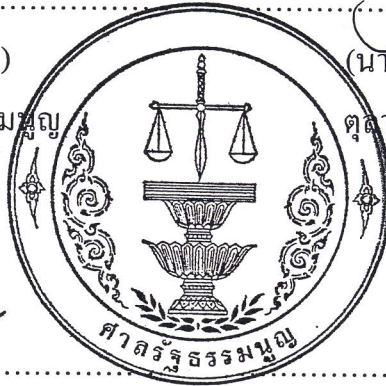
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนรงค์ มาประณีต)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ